

специалност –

КУРСОВА РАБОТА

Потребителското отношение към човека и неговия труд ориентира разума към обслужване на частни и външни за него потребности и интереси. Така възникна илюзорната представа за житейска истина и жизнени цели. Това роди абсурдите на действителността

Изготвил:

Проверил:

Варна, 2016

Думите "свобода и достойнство" се класират високо в лексикона на потребителското поведение. Маркетолозите непрекъснато се позовават на тези понятия в дискусиите, свързани с потребителския суверенитет, особено когато възникват въпроси, свързани с контрола на пазарните ситуации. Освен това е ендемична характеристика на националното ни политическо и социално наследство, че издигаме добродетелите на свободата и достойнството, като определяме свободата по отношение на състояние на ума, настроението или чувствата. Борбата на човека за свобода изобщо не се дължи на волята да бъде свободен, а на определени поведенчески процеси, характерни за човешкия организъм, чиято главна проява е избягването от отвратителни или нежелателни черти на околната среда.

Нашата тенденция е да придаваме свобода на индивида, когато непредвидимите фактори, които ръководят неговото поведение, не са очевидни. Следователно, потребителят на пазара може да изглежда, че действа самостоятелно, докато в действителност потребителят се държи в съответствие с добре разработени и съзнателно подредени извънредни ситуации. Потребителите смятат, че имат свободата да вземат решения - това е истински избор - когато опциите, между които избират, са еднакво привлекателни, т.е. когато опциите предлагат сравнителни печалби след изчисляване на разходите и възвръщаемостта.

Традиционно ние възхваляваме свободата, защото се чувстваме нужда да освободим хората от отрицателен контрол. За да освободи индивида от експлоатация, от деспоти и шарлатани, които контролират чрез наказателни методи, е било необходимо да се убедят хората, че те биха могли да бъдат свободни или че използваната срещу тях власт произтича от тях самите. Подобен поведенчески процес доведе до заключението, че контролът е неправилен. Твърде често не разпознаваме факта, че сме контролирани и когато правим това, което искаме. „Когато